

FRANCISCI
TVRRIANI
SOCIETATIS IESV,
DEFENSIO LOCORVM
S. SCRIPTVRAE.

DE

ECCLESIA CATHOLICA,
ET EIVS PASTORE EPISCOPO
Romano, B. Petri, principis Apostolorum
successore, libri duo.

*Aduersus nugatorias cauillationes Anto-
nij Sadeelis Lutherani.*

COLONIAE AGRIPPINAE,
Apud haeredes Arnoldi Birckmanni.

Anno cl. l. LXX X.

Cum privilegio sacrae Caesareae Maiestatis.

Coll. Soc. Iesv Salin. ex coll. Regum et Bibliothec.

ILLVSTRISSIMO
 ET POTENTISSIMO PRINCIPI,
 AC DOMINO, D. VVILHELMOLAND-
 GRAVIO HASSIAE, COMITI IN KATZEN.
 ELNBOGEN, DIETZ, ZIGENHAIM,
 & Nidda &c. Domino Clementissimo.

LSI Celsitudo V. cum libros meos, quibus ad Capita Lypsicæ disputationis Andreæ Freyhubij Lutherani nuper respondi, ad Antonium Sadeelem misit, non iussit ei ut responderet, ut ex epistola ipsius ad Cels. V. quam libello suo adiunxit, perspicui potest, intellexit tamē homo gloriæ cupidus, quod Cels. V. futurum esset gratum. Itaq; præsentiens *γυνήτιν δ' ἀκούσ,* id est, pruritum auriū Cels. V. libris meis respondendo se ipse sectæ suæ patronū, & Celsit. V. magistrū libenter, & sponte adoptauit. Ego vero pati nō potui, neq; debui, ut ille data sibi occasione respondendi libris meis, tanquā *ἱπματιον* nactus, Celsitudinem V. & populos ei subiectos libro eidem inscripto deciperet. Immo quia, sicut apost. ad Tim. scripsit, profana vaniloquia multum proficiunt ad impietatem, ne sermo istius, ut Cancer serperet, nō putauit differendum esse responsum. Sed rursus, quia ad singula respondere volui, & ne minutula quidem præterire, contra quam iste fecit, qui semper quæ grauiora sunt, & quæ magis premūt, quia in eis nullam cauillationulam inuenire potuit, astutē dissimulauit, ut à me locis suis notatum est, non potui tam breui, quam & optabam, & opus erat, ad omnia respōdere. Idcirco ex xi i. locis scripturæ sanctæ, quos Antonius ex duobus libris meis, ut sectam suam defenderet, ad eludendum, potiusquam ad refellendum elegit, tres primos locos à cauillationibus, quibus eos tentauit, hoc priore libro defendo, mox reliquos altero libro proximo defensurus. Ex his tribus locis in primo, qui est, Si Ecclesiam non audierit, sit tibi sicut ethnicus, & publicanus, sudat Antonius laborans, quomodo defendat, Ecclesiam Catholicam esse inuisibilem Ecclesiam electorū. Sic enim existimat Antonius iste se & omnes Protestantes in tuto esse, quamuis ab Ecclesia Catholica, quæ per vniuersum orbem diffusa cernitur, facti sint Anathemā, & ab ea in communione, & pacem non recipiantur. In hoc primo loco sola recitatione & quidem mutilata,

1

FRANCISCI TVR-
RIANI, SOCIETATIS IESV, AD-
VERSVS NVGATORIAS CAVILLATIO-
NES ANTONII SADEELIS LVTHHERANI, DE-
fensio locorum Scripturæ, S. de Ecclesia Catho-
lica visibili, & eius Pastore Episcopo Ro-
mano, beati Petri principis Apосто-
lorum successore.

VM videret Antonius Sadeel Andreã
Freihubium labare, & succumbere, accur-
rit tanquam adoptatus patronus, & il-
lius causam & suam suscepit; respondit
itaque ad ea, quæ contra capita Lypsicæ
disputationis Andreæ Doctoris pridem
scripseram, atq; ita respondet, vt in eo tan-
tùm laboret, nō quomodo sua probet; quod
illi studendum erat; sed quo modo, si fortè
possit, nostra redarguat. Quod etsi assequi non potuit, ne tamen ignaros
fallat, & per imperitiam nonnullis, eorum, quos decipit, fortassis asse-
cutus esse videatur; non potui dissimulare, etsi optabam, quin ostende-
rem non redarguisse; sed reprehendisse. Ille enim alterum redarguere
existimandus est, qui errasse conuincit; reprehendere verò quiuis fa-
cile potest etiam τὰ ἀνεξέλεγκτα, id est, quæ redargui non possunt, & eo
facilius, quo minus intelligēs sit. Reprehendit autem iste, sicut hæretici
solent, & beatus Petrus de eis scripsit, deprauando, & peruertendo lo-
cos Scripturæ sanctæ, quibus vsus sum, quos ego adiuuante Dei gratia,
ita à deprauatione eius defendā, vt istius, qui, vt Iannes & Mambres,
veritati resistit, insipientia sit omnibus nota, sicut & illorum fuit. Er-
go quia argumenta & rationes ex locis scripturarum à me conclusas so-
phismata vocat, quæ se dicit soluere, attingam, quàm breuissimè pote-
ro, quæ iste reprehendit, & quæ à me requirit, vt planè appareat, non
redarguisse falsum, sed reprehendisse verum.

*Liber secundus huius defensionis propediem
quoque prodibit.*

COLONIAE AGRIPPINAE,
Typis Godefridi Kempensis.
ANNO M. D. LXX.

FRANCISCI
TVRRIANI
SOCIETATIS IESV,
DEFENSIO LOCORVM
S. SCRIPTVRAE.

DE

ECCLESIA CATHOLICA,
ET EIVS PASTORE EPISCOPO
Romano, B. Petri, principis Apostolorum
successore,

LIBER SECVNDVS.

*Aduersus nugatorias cauillationes Anto-
nij Sadeelis Lutherani.*

COLONIAE AGRIPPINAE,
Apud haeredes Arnoldi Birckmanni.

Anno cl. Is. LXX X.

Cum priuilegio sacrae Caesareae Maiestatis.

3

FRANCISCI TUR-
RIANI, SOCIETATIS IESV,
ADVERSVS NVGATORIAS CAVILLA-
TIONES ANTONII SADEELIS LVTHERANI,
defensio locorum Scripturæ, S. de Ecclesia Catho-
lica visibili, & eius Pastore Episcopo Ro-
mano, B. Petri principis Apostolo-
rum successore.

LIBER SECVNDVS.

*Confutaueram duobus libris capita Typica disputatio-
nis, Andrea Freyhubij, aduersus profanas ordinatio-
nes ministrorum, qua in Ecclesijs Protestantium fiunt,
ad quos libros, quia videbatur Protestatibus infirmè,
immo nugatoriè ab Andrea Freyhubio responsum esse,
ne ordinatio ministrorum quasi diuina & caelestis, à
Martino Luthero fabricata rueret, supposuit hume-
ros Antonius Sadeel tanquam alter Atlas, ut est in
fabulis. Hanc autem operam suam, ut illustriorem apud suos faceret, ex totis
duobus libris meis, cum cetera dissimulasset & pratermississet, Locos xij. scriptu-
rae sanctae delegit, ex quibus ait argumentari me aduersus ordinationes, qua in
Ecclesijs Protestantium fiunt. Hac argumenta vocauit Sophismata Turriani, sic
enim libellum suam inscripsit, quorū solutionem, ut verbis eius utar, perspicuam
& verā ex praeceptis rectè & theologicè disputandi petitam pollicetur. Deinde
in vestibulo ipso, locos scripturae numerauit, quod cuperet praesferre, & si falsa
specie, studium et scientiā scripturarum, quas, sicut à magistro suo Luthero di-
dicit, proprio spiritu interpretandas esse putat. Lutheri enim verba sunt in pro-
oemio Assertionis articulorum, error manifestus est, non licere scripturas proprio
spiritu intelligere, cum tamen beatus Petrus dicat, omnis prophetia propria in-
terpretatione non fit. non enim voluntate humana allata est aliquando prophe-
tia; sed spiritu sancto inspirati locuti sunt sancti Dei homines. Et in epistola ad
Rom. habentes, inquit, donationes secundū gratiam differentes, suae prophetiam
secundum rationem fidei: prophetiā vocat interpretationem scripturae, quae fieri
debet secundum rationem & normam fidei verbi Christi, sicut ait idem Aposto-
lus in eadem epistola ad Rom. fides ex auditu est, auditus autem per verbum*

his gentibus in orbe terrarum pervisse dicis, cum Dominus per praedicationem
Apostolorum per cunctum orbem impleverit, quod ante millia annorum pra-
nunciavit per prophetam Malachiam, offerendum esse sacrificium mundum,
ab ortu solis vsque ad occasum, quod sine Episcopis, vel presbyteris ab
Episcopis ordinatis fieri non potest. Et hanc praesumptionem
tuam lucem esse putas, & lucem propheticae verita-
tis tenebris praesumptionis tuae caeca
operire studes.

